

Belangrijke oproep

Hoop volkomen op de genade die u gebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus. (1 Petrus 1:13b)

De Heilige Geest heeft de hand van Petrus (de apostel van de hoop) gebruikt om de tekst hierboven voor ons op te schrijven. Op zijn geloofsbelijdenis beloofde de Heere Jezus Zijn gemeente te zullen bouwen. Dat leek echter een groot fiasco te worden: gruwelijk verloochende hij driemaal zijn goede Meester. Echter, de grootheid en de genade van Christus blijkt ook weer eens in de redding van deze zondaar. Hij is op het strand van de zee van Tiberias weer genadig opgeraapt door Zijn Zaligmaker. Hij heeft zelfs een taak gekregen in de dienst van de Heiland. Als apostel mag hij Jezus' lammeren weiden en Zijn schapen verzorgen en hoeden. Met dat verzorgen en hoeden van de schapen en lammetjes van zijn Meester van toen en van nu, is Petrus druk bezig als hij ons zegt: 'Hoop volkomen op de genade'. De genade van Christus. Hoop dáár volkomen op. Niet op onze werken, niet op ons kerkelijk actief zijn, niet op het onze, maar op dat van Hem, van de Zaligmaker. Hoop daar op. Niet zo'n beetje. Niet zo nu en dan eens. Maar veel meer dan nu. En helemaal.

De bronnen van de hoop zijn bij de Zaligmaker van Petrus, onze Heiland, te vinden. Die bronnen zijn toereikend om er een leven lang uit te putten voor een volkomen hoop!

Hoop is in ons taalgebruik niet altijd zo'n stevig woord. Dan zeggen we: Weet je het zeker? Nee, ik hoop het maar. We hopen op betere dagen. Maar wie zal zeggen dat die komen. In de Bijbel echter is de hoop iets wat vast en zeker is. Zoals een anker, dat het schip in zware storm vastlegt in de zeebodem. Daarom spreken we van het anker van de hoop. Dat anker heeft zijn vastheid niet in de mens zelf. Het anker moet overboord! De Bijbelse hoop vindt de vastheid in Christus en Zijn genade. Laten we elkaar aanmoedigen volkomen te zijn in de hoop. Als het schip in de storm vastzit op het anker, dan kun je dat horen. De ankerkettingen knarsen. Iemand die echt hoopt op God, die hóór je: in het gebed en tegen een ander. Dan trilt de hoop door in het bidden en ook in het spreken met elkaar. Op genade hopen. Het Hebreeuwse woord voor genade geeft aan: een meerdere die zijn genegenheid laat blijken aan een mindere, een kleinere, een zwakkere. Dat is teer. Zoals een vader zich ontfermt over de kinderen, ontfermt Zich de Heere over hen die Hem vrezen. Als een vader. Niet als een kille, afstandelijke koning. God is in Zijn genade zo liefdevol en barmhartig. Dat brengt het woord genade in de tekst naar ons toe.

In het Arabisch is er een woord voor genade dat mooi de gevoelswaarde en de inhoud ervan weergeeft. Het geeft het moment aan dat een moederkameel zich neerbuigt over haar pasgeboren veulen. Dan roept ze haar jong toe en geeft uiting aan haar liefde en zorg. De kameel houdt haar kop niet onaandoenlijk hoog boven haar veulen, maar buigt zich liefdevol en beschermend over het veulentje heen. Het jonge dier reageert daarop en wil gaan drinken bij de moeder. Prachtig beeld van wat de Heere in Zijn genade doet. Maar reageer daar ook op. Doe u daar tegoed aan. Hoop daar volkomen op.

Petrus weet hoe de Heere Zich over hem heeft neergebogen. Puur genade was dat En de lezers van zijn brief hebben het ook meegemaakt dat de Heere Zich genadig over hen heen boog. Hebt u al genade leren zeggen? Wie dat doet, zegt: ONVERDIEND en ONBEGRIJPelijk. Ik kon veroordeeld worden. De Heere had me weg kunnen doen. Daar had ik het naar gemaakt. Wonder van genade: Hij heeft dat niet gedaan! En Hij doet het nog steeds niet, wanneer we volkomen hopen op Zijn genade. Genade, die ons gebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus. Openbaring? Ja, dat onze ogen als nooit eerder opengaan voor de Heere Jezus. Onze ogen, maar ook ons hart. In die openbaring krijgen we zicht op de Zaligmaker als nooit eerder. Daarvoor komt Hij tot ons al sprekend in Zijn Woord. Dat is onmisbaar voor de hoop. Petrus laat ook weten dat de openbaring van Christus ook plaatsvindt op de grote dag van Zijn wederkomst. Dan wordt Hij zichtbaar onthuld voor het oog van ons allen. Daar leert het geloof al meer naar uitzien. Wie Christus als Bruidegom kent, verlangt naar Hem. Niet in de eerste plaats naar de bruiloft, maar allereerst naar Hem. Dan komt het rijkste, het heerlijkste: de eeuwige bruiloft van het Lam. Hoop volkomen op de genade die u gebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus. Daardoor zullen we het weten: Hij is het! Hij is het helemaal. Ook voor mij. Jezus Christus. Mijn Rots, mijn Deel, mijn eeuwig Goed.

Ds. A.P. Voets